

Debreceni Ítéltábla
Pkf.I.20.392/2025/2.

A Debreceni Ítéltábla a jogi képviselő nélkül eljáró kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a kérelmezett neve (cím) kérelmezettel szemben vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 13.Pk.20.939/2025/4. szám alatti végzése ellen a kérelmező által 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A kérelmező a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz (a továbbiakban: PKKB) érkezett beadványában az azon bíróság előtt 28.P.86.2../2023/4. szám alatti, 36.P.85.5../2025. szám alatt „újralajstromozott” és a Fővárosi Törvényszék 61.Pkf.6../611/5. szám alatti határozatával kapcsolatos kifogásait terjesztette elő, egyidejűleg vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni ezen bíróságokat késlekedésük, mulasztásaik miatt. A tartalma szerint a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) által szabályozott nemperes eljárás megindítása iránti kérelmet a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Pk.120.0../2025/2. szám alatti végzésével a Debreceni Törvényszékhez rendelte áttenni.

Az elsőfokú bíróság a hiányok részletes megjelölése mellett 2. sorszám alatti végzésével felhívta a kérelmezőt a kérelem hiányainak pótlására, egyidejűleg tájékoztatta a Pevtv. releváns rendelkezéseiről és a pártfogó ügyvéd igénybevételének lehetőségéről és módjáról. A kérelmező 3. sorszám alatt a kérelem megjelölt hiányait részben pótolta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével a kérelmet a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján visszautasította. Rögzítette,

hogy a kérelem a hiánypótlást követően sem felel meg a Pevtv. 12. §-ában előírtaknak: nem tartalmazza a vagyoni elégtétel kérelmező által érvényesíteni kívánt összegét; a kérelmező nem terjesztett elő a bíróság döntésére irányuló határozott, a marasztalási összeget megjelölő kérelmet; nem csatolta a rendelkezésére álló bizonyítékokat.

A kérelmező fellebbezésében annak tartalma szerint az elsőfokú végzés megváltoztatását és a kérelem visszautasításának mellőzését kérte. Vitatta, hogy az elsőfokú bíróságnak nem állt

rendelkezése a kérelem eldöntéséhez szükséges bizonyíték, mivel állítása szerint a PKKB tájékoztatásában azt közölte, hogy az iratokat, így a hibás másodfokú végzést is megküldte a Debreceni Törvényszéknek. A vagyoni elégtétel iránti kérelemben a Pevtv. mellett megjelölte a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Korm. rendeletet, amely meghatározza a kiszabható összeget. Hivatkozott továbbá arra, hogy a 2025. július 16-i beadvány megjelölés értelmezhetetlen, a beadvány nem beazonosítható, ha a bíróság nem perszámra hivatkozik, ilyen keltezéssel nem adott beadványt postára és nem írt alá. A felhívott, hivatkozott beadványokat megküldte, arról nem tehet, ha azt a bíróság nem tudta értelmezni; nyilatkozott arról, hogy nem indított eljárás az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt; kérelme az alperes (kérelmezett) felperes (kérelmező) javára történő marasztalásra irányult. Előadása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 157. §-ának és 187. §-ának figyelmen kívül hagyása mellett meg sem próbálta „az eljárásba terelni a per tárgyát”, mint a PKKB. A pénzbeli követelésének összege 2024. július 11-től 2025. március 17-ig összesen 244 napra járó vagyoni elégtétel, valamint 15 000 forint eljárással felmerült költség a fénymásolásra, postai költségekre.

A fellebbezés nem alapos.

A Pevtv. 12. §-ának (1) és (2) bekezdései rögzítik a nemperes eljárás megindításához szükséges kérelem kötelező tartalmi elemeit; amennyiben a kérelem ezek bármelyikét a bíróság felhívása ellenére sem tartalmazza, úgy az érdemi vizsgálatra nem alkalmas, annak alapján a bíróság nem vizsgálhatja, hogy a kérelmezőt ténylegesen megillet-e a Pevtv. alapján vagyoni elégtétel. A Pevtv. 12. §-a (1) bekezdésének hiánypótlási felhívást követően sem megfelelő kérelmet a bíróság a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint irányadó Pp. 176. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján köteles visszautasítani.

A kérelmező megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy kérelme megfelelt a Pevtv. 12. §-ában előírtaknak.

Ahogy az elsőfokú bíróság hiánypótló végzésében és a kérelmet visszautasító végzésben is rámutatott, a kérelemben a kérelmezőnek a bíróság döntésére irányuló, határozott kérelmet kell előterjesztenie [Pevtv. 12. §-a (1) bekezdésének i) pontja], ami azt jelenti, hogy a kérelmezőnek pontosan meg kell határoznia, hogy milyen döntést kér a bíróságtól; ha a kérelme pénz megfizetésére irányul, úgy meg kell jelölnie egy forintösszeget és kifejezetten kérnie kell a bíróságot, hogy ellenfelét ennek megfizetésére kötelezze. A határozott kérelem követelményét nem elégíti ki a vagyoni elégtétel napi összegének meghatározására szolgáló jogszabály megjelölése és azon kérelmezői nyilatkozat sem, hogy 11 hónapra kéri a vagyoni elégtétel megítélését (a kérelmező a figyelembe venni kért napok számát már csak a fellebbezésében jelölte meg, azonban önmagában a napok számának megjelölése sem felel meg ezen törvényi előírásnak). A kérelmező a Pp. 2. §-ának (1) bekezdése alapján a perbe (eljárásba) vitt jogaival szabadon rendelkezik, ebből következően jogosult arra is, hogy az őt a jogszabálynál fogva megillető összegnél – akár az időszak, akár a napi összeg tekintetében – bármilyen okból kevesebbet érvényesítsen; ezen döntése köti a bíróságot. A bíróság – az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Pp. 342. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis – kötve van a fél kérelméhez, nem ítélt meg annál többet, mint amit a kérelmező kért; nem mellőzhető ezért azon forintösszeg kifejezett megjelölése, amelyre a kérelmező igényt tart.

A kérelem továbbá nem felel meg a Pevtv. 12. §-a (1) bekezdése g) pontjának sem, mivel nem tartalmazza a vagyoni elégtételnek a kérelmező által e törvény és a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló kormányrendelet rendelkezései alapján számított összegét. A kérelmező az elsőfokú eljárás során csupán az eljárás általa állított, csupán hónapokban megjelölt időtartamát közölte. Amellett, hogy az eljárás időtartamának hónapokban történő meghatározása sem kellően pontos (a jogszabály napokra vonatkozóan határozza meg a vagyoni elégtétel összegét, továbbá az egyes hónapok eltérő számú napból állnak), a jogszabály kifejezetten a kérelem kötelező tartalmi elemévé teszi a kérelmező által figyelembe venni kért napok [hiszen a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdései a teljes eljárás egyes időszakainak figyelmen kívül hagyását is lehetővé teszi] és a jogszabály által megszabott keretek között a kérelmező által érvényesíteni kívánt „napi tétel” összegének szorzataként adódó összeg kérelmező általi meghatározását.

A kérelmező az elsőfokú bíróság felhívására csatolt bizonyos iratokat: így a PKKB 16.P.86.4../4 számra hivatkozó beadványt, amelyben „kifogást emel”, egy kijavító végzést és a Fővárosi Törvényszék hivatkozott 61.Pkf.634.6../2024/5. szám alatti határozatát és egy, a PKKB 36.P.85.5../2025/4. szám alatti végzése elleni fellebbezést, amelyből ugyanakkor nem állapítható meg, hogy a kérelmező melyiket tekinti a vagyoni elégtétel megfizetésének alapjaként szolgáló eljárás kezdőiratának (keresetlevélnek).

A kérelmező arra megalapozatlanul hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott megjelölésből (2025. július 16-án ékeztetett beadvány) nem tudta azonosítani azon kérelmet, amelynek hiányait a bíróság pótolni kérte, hiszen 3. alatti beadványában azt kellően azonosítva a végzésben foglalt hiányokat részben pótolta, illetve megkísérelte pótolni.

A fellebbezésben felhívott Pp. 157. §-ának és 187. §-ának sérelme jelen eljárásban nem állapítható meg, részben nem is értelmezhető. A Pp. 157. §-a az eljárás elhúzódása miatti kifogás intézményét szabályozza; a kérelmező jelen nemperes eljárásban ilyet nem terjesztett elő. A Pp. 187. §-a perfelvétel módjának meghatározásáról rendelkezik; amellett, hogy jelen nemperes eljárás nem különül el perfelvételi és érdemi szakaszra, az eljárást megindító kérelem a kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra nem volt alkalmas; ekként annak az ellenérdekű fél részére történő kézbesítésére és a kérelmezett ellenirat benyújtására történő felhívására nem kerülhetett sor. A vagyoni elégtétel alapjaként megjelölt eljárás esetleges eljárási szabálytalanságai, hiányosságai pedig nem képezik jelen nem peres eljárás tárgyát.

Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint irányadó Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmező fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. §-ának (5) bekezdése szerint a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga köteles viselni.

A fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint illetékmentes volt.

Debrecen, 2025. szeptember 18.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k.
bíró